

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У. 10336/16
20.06.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Весне Даниловић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Данијелом Поповић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., коју заступа законски заступник Б.Б., ... бр.... против туженог Републички геодетски завод, Београд, Булевар војводе Мишића 39 ради поништаја решења туженог органа 07-3 број: 952-02-23-396/2016 од 26.05.2016. године, у правној ствари уписа права својине, уз учешће заинтересованог лица В.В. Из ..., ... правног следбеника, пок. Г.Г., чији је пуномоћник Милорад Роговић адвокат из Београда, Адмирала Гепрата 7 након одржане усмене и јавне расправе од 19.06.2019. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.06.2019. године донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Република Србија да заинтересованом лицу В.В. Из ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба Б.Б., изјављена против решења Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Земун, број: 952-02-9-318/2014 од 05.08.2015. године, као неоснована. Наведеним делимичним решењем одбија се захтев Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републике Србије, поднет ради уписа државне својине Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, на катастарској парцели ..., њива 3. класе, површине 26а 24м², уписане у ЛН ... КО ..., као неоснован. Ставом другим диспозитива дозвољава се у Листу непокретности број ... К.О. Провођење уписа на катастарској парцели ... К.О.:

Б Лист – Подаци о носиоцима права на земљишту;

Упис носиоца права на катастарској парцели ...;

Тако да ново стање гласи:

Г.Г., ..., ул. ... број ..., облик својине: приватна, врста права: право својине,

обим удела: 1/1;

Досадашњих уписаних:

Г.Г., ..., ул. ... број ..., облик својине: државна, врста права: корисник, обим удела: 1/1. У ставу трећем диспозитива констатовано је да о преосталом делу захтева у предмету број 952-02-9-318/2014 одлучиваће се када се испуне законом предвиђени услови. Обавезује се лице из става другог овог решења да таксу за пружање услуга РГЗ-а у укупном износу од 5.085,00 динара уплати на рачун Службе за катастар непокретности Земун број 840-742323843-92, позив на број 9735021, у року од 15 дана од дана пријема овог решења, под претњом принудног извршења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.07.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, истичући да су поступајући органи управе морали у конкретном случају узети у обзир податке достављене од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, садржане у П1 и Е1 обрасцима. Како је у тужби истакнуто, наведени обрасци представљају попис и разграничење катастарских парцела у друштвеној и државној својини. Према одредбама Закона о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине ("Сл. гласник РС", бр. 49/92, 54/96 и 62/2006), пре отуђења предметних парцела је морао да се изврши попис, односно разграничење предметних парцела, а на основу достављених Е1 и П1 обрасца. Како се у образложењу оспореног решења наводи, исправа на основу које је дозвољена промена је судско поравнање закључено пред Четвртим основним судом у Београду XVII-П-4176/91 од 16.04.1993. године, а које је закључено између Г.Г. и туженог Д.Д.. Имајући у виду да је наведена исправа-судско поравнање закључена 1993. године, дакле, након ступања на снагу Закона о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине, тужилац сматра да су поступајући органи управе морали узети у обзир одредбе наведеног закона. Ово са разлога што је одредбама члана 6. наведеног Закона прописано да предузеће не може отуђити или заменити пољопривредно земљиште пре извршеног пописа земљишта у државној својини, а одредбама члана 3. истог закона је прописано да ће Министарство надлежно за послове пољопривреде и предузећа која користе пољопривредно земљиште из члана 1. овог закона, извршити попис тог земљишта и одговарајуће промене у земљишним, односно другим јавним књигама о евиденцији непокретности, најкасније до 31.12.1997. године. Како је цитирана законска одредба императивног катактера, тужилац је мишљења да је поступајући орган управе морао одбити захтев за провођење промене на основу горе наведеног поравнања, из разлога што је исти у супротности са императивним законским одредбама. Тужилац је такође указао на то да је потврда Министарства број 954-00-0070/2003-03 од 28.08.2006. године достављена ради укњижбе Првом основном суду који је формирао предмет Дн. 6162/08 од 28.08.2006. године, а Први основни суд у Београду је касније, дана 10.04.2014. године доставио списе предмета по службеној дужности на даљу надлежност Републичком геодетском заводу-Служби за катастар непокретности Нови Београд. Тужилац је истакао да је наведена потврда издата на основу прописа Министарства, садржаним у П1 и Е1 обрасцима. Указао је да, према законским одредбама садржаним у Закону о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине, пољопривредно земљиште у државној својини је оно земљиште које је правно лице стекло по основу Закона о аграрној реформи и прописима о национализацији пољопривредног земљишта, док је пољопривредно земљиште у друштвеној својини оно

земљиште које је правно лице стекло на основу правног посла. Како је и раније истицано, предмет отуђења може бити само земљиште које је стечено теретним правним послом, односно које је у друштвеној својини, а што се доказује увидом у П1 и Е1 обрасце, односно увидом у потврду коју је приложило Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Дакле, Д.Д. није могао отуђити предметну парцелу нити њоме располагати, а да претходно није проверио да ли је наведена парцела у државној или друштвеној својини, с обзиром да је у моменту када је закључено поравнање (1993. године), већ ступио на снагу Закон о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине. Тужилац је такође указао и на одредбу члана 11. истог закона, које прописују да се земљиште у друштвеној својини може отуђити по тржишним условима, ако се претходно понуди на продају Министарству надлежном за послове пољопривреде, а Министарство надлежно за послове пољопривреде у року од 30 дана не прихвати ову понуду. Дакле, чак и да је предметна парцела стечена теретним правним послом, односно да је иста била у моменту располагања у друштвеној својини Д.Д., постојала је обавеза претходног обраћања и достављања понуде Министарству надлежном за послове пољопривреде. Међутим, овакве понуде не само да није било, већ је располагање предметном парцелом извршено без сазнања и сагласности надлежног Министарства. Како је цитирана законска одредба императивног карактера и како се у потврди број 954-00-0070/2003-03 од 28.08.2006.године, Министарства надлежног за послове пољопривреде, предметна кат. Парц. ... КО ... води као парцела у државној својини, законски заступник тужиоца је мишљења да је поступајући орган управе морао одбити захтев за провођење промене-уписа приватне својине Г.Г. на основу горе наведеног поравнања из разлога што је исти у супротности са императивним законским одредбама, односно другостепени орган је морао из горе наведених разлога усвојити жалбу Б.Б.. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу уважи и поништи решење туженог органа, те предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, уз обавезивање туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка, колико они буду износили до окончања управног спора, с тим што је подносилац тужбе определио трошкове за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу, примљеном у управном суду дана 11.05.2017. године, у свему остао при разлозима из оспореног решења, истичући да су тужбени наводи неосновани, па је предложио суду да донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану.

Дана 13.06.2019. године, Управном суду достављен је одговор на тужбу од стране В.В. Из ..., заинтересованог лица у овом управном спору иза смрти свог оца, пок.Г.Г.. У одговору је истакла да је тужбу, којом је инициран овај управни спор, примила дана 07.06.2019. године, те да на основу правног интереса који има у овом спору, благовремено подноси одговор на тужбу. Обавестила је суд да је заинтересовано лице Г.Г. преминуогодине, у прилог које чињенице је доставила копију Извода из матичне књиге умрлих, која се води за матично подручје ...-..., под текућим бројем ..., за годину, у којој књизи је извршен упис смрти Г.Г, са датумом године. Такође је доставила и доказ о стицању права својине на кат. Парц. .. КО ..., у корист Ђ.Ђ. (копија Купопродајног уговора Ов. бр. 4465/55, оверен пред Четвртим среским судом у Београду дана 05.09.1955. године), доказ о стицању права својине на к.п. ... КО ..., у корист Г.Г. (копија решења о наслеђивању О 1089/81, сачињена пред Четвртим општинским судом у

Београду дана 08.08.1981. године), копију судског поравнања XVII-II-4176/91, закљученог пред Четвртим општинским судом у Београду дана 16.04.1993. године, доказ о стицању права својине на к.п. ... КО ... у корист В.В. (копија Уговора о поклону, ОПУ: 1141-2016, састављеног пред јавним бележником Е.Е. У ... дана 08.09.2016. године). По основу судске одлуке, односно судског поравнања од 16.04.1993. године, уписано је право својине у катастар непокретности у корист пок. Г.Г. из ..., а након уписа права својине на његово име, Уговором о поклону ОПУ: 1141-2016, састављеног пред јавним бележником Е.Е. у ... дана 08.09.2016. године, пренето је право својине на поклонопримца В.В. Из ..., ћерку пок. Г.Г. Пошто је основ уписа права својине судска одлука, никакво отуђење, нити располагање није на било који начин учињено од стране Д.Д., што значи да се не може спроводити процедура прописана наведеним прописима у тужби, па Д.Д. није ни могао продати туђу ствар за коју нема никакав основ стицања, а што је и доказано и пред првотепеним управним органом, а што се доказује и доказима достављеним уз овај одговор на тужбу. Стога је заинтересовано лице В.В. предложила да суд одбије тужбу као неосновану и обавезе тужиоца на накнаду трошкова управног спора заинтересованом лицу. Трошкове спора није определила.

Управни суд је дана 19.06.2019.године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе чл. 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа је одржана у складу са чл. 38. став 1. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника заинтересованог лица и у одсуству уредно позваног законског заступника тужиоца, и уредно позваног туженог.

На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица остао је у свему при одговору на тужбу, и истовремено је истакао да је Ђ.Ђ. отац Г.Г. предметну парцелу купио од физичких лица 1955. године те да предметна парцела никада није била у власништву Д.Д.. Нових доказних предлога није имао, предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове тражи за приступ на данашњој расправи износ од 18.000,00 динара.

Одлучујући о поднетој тужби, након одржане усмене јавне расправе, те испитујући законитост тужбом оспореног решења у границама захтева у тужби, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу туженог и заинтересованог лица и списка предметаведеног управног поступка које је тужени доставио уз одговор на тужбу утврдио да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда у поступку у коме није било повреде правила поступка, поступио тужени орган када је одбио жалбу Државног правобранилаштва изјављену против делимичног решења правостепеног органа налазећи да је првостепени орган поступајући по захтевима Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републике Србије, за уписа државне својине Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на катастарској парцели ..., њива 3. класе, површине 26 а 24м², уписане у ЛН ... КО ..., и захтеву Г.Г. из ..., за конверзију права коришћења у право својине на катастарској парцели број ... уписана у лист непокретности број ... КО ..., након правилно утврђеног чињеничног

стања правилно применио материјално право и донео одлуку као у диспозитиву ожалбеног решења. Тужени је за своју одлуку дао разлоге које је суд оценио као јасне, детаљне и на закону засноване.

Наиме из списка предмета и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужени орган нашао да је правостепени орган, поступајући по захтевима Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републике Србије за упис државне својине Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на катастарској парцели ..., њива 3. класе, површине 26 а 24м², уписане у ЛН ... КО ... и захтеву Г.Г. из ..., за конверзију права коришћења у право својине на катастарској парцели број ... уписана у лист непокретности број ... КО ..., нашао да је упис права коришћења на катастарској парцели број ... КО ... у корист Г.Г., са уделом 1/1, извршен на основу судског поравнања у парници пред Четвртим општинским судом у Београду, XVII-П-4176/91 од 16.04.1993.године, закљученог између тужиоца Г.Г. и туженог Д.Д., оставинског решења Четвртог општинског суда у Београду, О.бр.1089/81 од 19.06.1981.године и Уговора о купопродаји овереног пред Четвртим општинским судом у Београду, Ов.бр.4465155 од 07.12.1955.године, као и да је увидом у лист непокретности број ... КО ..., утврђено да предметна катастарска парцела представља градско грађевинско земљиште, са којих разлога је одбио као неоснован захтев Министарства за упис државне својине доносећи одлуку као у ставу првом диспозитива ожалбеног решења. Тужени орган је нашао да је правилно поступио првостепени орган и када је ожалбеним решењем у ставу 2. диспозитива, одлучујући по захтеву Г.Г. из ..., извршио упис права својине по основу законског претварања права коришћења у право својине на катастарској парцели број ... уписаној лист непокретности број ... КО Ово са разлога јер је тужени нашао да је првостепени орган на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право тј. одредбе члана 102. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС", бр. 72/09, 81/09 - испр., 64/10 -одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 - одлука УС, 50/13 - одлука УС, 98/13 - одлука УС, 132/14 и 145/14), имајући у виду чињеницу да је првостепени орган утврдио основе стицања права коришћења уписаног носиоца права на предметним катастарским парцелама, на који начин је искључио примену одредбе члана 102. став 9. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС", бр. 72/09, 81/2009 - испр., 64/10 - одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 - одлука УС, 50/13 - одлука УС, 98/13 - одлука УС, 132/14 и 145/14). Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 86.став 1. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС"бр.72/09, 18/10 и 65/13) којим је прописано да се упис у катастар непокретности врши на основу приватне или јавне исправе, која је по садржини и форми подобна за упис, као и одредбу члана 88. став 1. наведеног Закона, којом је прописано да је јавна исправа, исправа коју је у прописаном облику издао суд, надлежни државни и други орган у границама својих овлашћења, као и исправа коју је у таквом облику издала, односно сачинила, у вршењу јавних овлашћења, друга организација или лице, правилно је и по становишту суда, тужени орган нашао да је првостепени орган правилно поступио када је сагласно члану 126.став 2. наведеног Закона, одбио као неоснован, захтев Министарства за упис државне својине на предметној катастарској парцели. Наиме из стања у списима предмета произлази да је Милан Керечки (правни претходник заинтересованог лица) предметну парцелу купио од физичких лица по основу Уговора о купопродаји, Ов.бр.4465/55 од 07.12.1955.године, па имајући у виду наведено, као и Поравнање закључено између Г.Г. и Д.Д. пред Четвртим општински

судом у Београду дана 16.04.1993.године у предмету XVII-П-4176/91, суд налази да су неосновани наводи истакнути у тужби којима се оспорава законитост коначног управног акта у конкретном случају. Ово посебно имајући у виду и то да су спорна питања на које тужилац указује, већ расправљена у поступку јавног излагања, приликом устројавања катастра, како то проитиче из стања у списима проведеног управног поступка. Такође, по оцени суда правилно је тужени орган нашао да је правилно првостепени орган поступио када је применом члана 102.став 3. Закона о планирању и изградњи, извршио упис права својине у корист подносиоца захтева, овде заинтересованог лица, јер је на основу изведених доказа утврдио испуњеност законом прописаних услова за конверзију права коришћења у право својине без накнаде у смислу наведене одредбе 102. став 3. Закона.

Суд је ценио наводе тужиоца да Д.Д. није могао отуђити предметну парцелу нити њоме располагати, а да претходно није проверио да ли је наведена парцела у државној или друштвеној својини, с обзиром да је у моменту када је закључено поравнање (1993. године) већ ступио на снагу Закон о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине, али је нашао да ови наводи нису од утицаја на другачије одлучивање у овом управном спору већ се тичу евентуалних других поступака код надлежног органа, односно суда. У овој ствари спорна питања потпуно су расправљена и уписи законито извршени, односно захтев и жалба тужиоца законито одбијени.

Суд је ценио и остале наводе тужбе али налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке суда, са свих напред изнетих разлога.

Са свега изнетог, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех у овој управној ствари, па је применом одредбе чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 – одлука Уставног суда, 47/13 – одлука УС, 55/14 и 87/18), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу трећем диспозитива пресуде суд је донео применом одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, те применом одредбе члана 153., 154., и 163. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС 55/2014 и 87/2018), која се у управном спору сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, тако што су заинтересованом лицу В.В. Из ... признати трошкови управног спора на име заступања на усменој јавној расправи износ од 18.000,00 динара, сагласно тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20.06.2019. године, 22 У. 10336/16

Записничар
Данијела Поповић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ